

PODCAST Interview met pleezorgbegeleiders

Door Lisselotte Lowagie, Agentschap Opgroeien, 2022

Deel 6: Pleezorggids en evolutie van participatie in de organisatie

Katrien

Wat we wel gebruiken bij al onze gesprekken zijn onze 3 doelen. We werken met een 3 doelen kader dat wel onze leidraad is.

1. welk is het doel? het perspectief moet duidelijk zijn voor iedereen, zowel voor het kind als voor de ouders, als voor de pleezorgers.
2. De veiligheid van het kind moet gewaarborgd zijn. En hoe doen we dat dan en hoe kunnen we daaraan bijdragen?
3. Er moet een gedeelde wereld zijn, dus hoe komen ouders, kinderen, pleezorgers samen? Waar is dat stukje gemeenschappelijk en hoe doe ik dat?

En dat kader is de leidraad voor de begeleiding van de ouders, de pleezorgers en de kinderen. Bij de kinderen doen we dat speelser, bij de ouders en de pleezorger gebeurt dit vaak iets formeler.

Lisselotte

Zie je verschil in je werksituatie betreft participatie als je terugkijkt naar toen je begon met werken? Krijgt participatie meer aandacht?

Katrien

ik was vroeger leefgroep begeleidster in een voorziening voor bijzondere jeugdzorg. Ik ben niet meer zeker maar het leek erop dat dit toen wel minder was. Ik herinner me een oproep over het belang van de stem van ouders, en dat we daar als contextbegeleidsters ook heel erg mee bezig waren om daaraan bij te dragen, We organiseerden ook een bewonersraad met de leefgroep. Maar dat was niet prioritair. Gebeurde er wat anders in de leefgroep, dan stelden we dit uit. We gingen het wel zeker herplannen. Het lijkt nu wel hoger op de agenda te staan dan vroeger, maar niet bij iedereen.

Lisselotte

Hoe bedoel je dat?

Katrien

Ik denk dat iedereen dat wel doet, Maar ze zijn er zich niet bewust van dat ze het doen. Ze zijn bezig met de dingen die we hier al benoemden in hun begeleidingswerk. Ze werken aan hun

relaties met het pleeggezin en botsen op dezelfde uitdagingen die wij benoemden. Maar het echt benoemen dat participatie belangrijk is en het gedachtegoed erachter, daar zijn ze zich niet zo bewust van

Nele

Wat kan volgens jou helpen om hen bewuster te maken?

Zijn er zaken die bij jullie binnen de organisatie gebeuren om daar toch wel meer bewust mee om te gaan?

Katrien

Ik denk wel dat wij op een punt zijn gekomen in onze organisatie dat we hier naar op zoek gaan. Hoe kunnen we meer bewust met de dingen omgaan? We verwachten een engagement van iedereen voor onze ontmoetingsgroepen. We zijn hier actief mee bezig en doen hier hard ons best voor om die groepen draaiende te houden. We herhalen dit bij de begeleiders. Zorg dat je je gezinnen hierover informeert, zodat ze naar de ontmoetingsgroepen komen. Dat moet je aanwezig houden want dit is één van de vele zaken waarmee een begeleider moet mee bezig zijn.

Ilse

We willen dat het vanzelfsprekend is, het aanbod naar de verschillende groepen en de stem die ze kunnen gebruiken. Dat dit ingebed is. Dat hoort gewoon bij de organisatie. Dat is een vast aanbod en iedereen is daar welkom.

We willen dat de waarde iets meer gedragen is: “waarom doen we dat eigenlijk? Waarom doen we die ontmoetingsgroepen? Waarom is die stem zo belangrijk en wat gebeurt er daar dan mee?”

Nele

Interessant ja wat gebeurt er daar dan mee?

Ilse

Signalen die opgepikt worden, gaan naar het beleid, naar de directie. Al was het maar om te signaleren en aandacht te vestigen op een aantal zaken.

Er is echt wel nood aan meer tijd en ruimte bijvoorbeeld om dingen te kunnen doen of waar te maken. In de groepen voor de jonge kinderen is dat nu nog wat minder.

Maar bij de ouders of bij de pleegzorgers was er bijvoorbeeld een grote zorg rond de bijzondere kosten. Dit wordt dan opgepikt en wordt gesignaleerd naar de directie. De directie neemt dit dan vast. Hoe kunnen we dat vereenvoudigen? Dat voorstel komt terug. Zijn jullie daarmee akkoord? Kunnen jullie daarin vinden en dan wordt dat aangepast dus. Het is wel de bedoeling dat er ook effectief iets mee gebeurt, hè?

Bij die jonge kinderen is dat misschien nog wat moeilijker nu om dit zo concreet te maken. Als we dit echt willen, die stem echt willen horen, is er tijd en ruimte nodig om op dat niveau van dit kind te gaan staan en te horen wat je daar hoort. En je neemt dit natuurlijk mee in je begeleidingswerk en in de adviezen naar de consultants van de jeugdrechtbank en ieder die rond het kind zit om dat welzijn van dat kind te waarborgen of te gaan ondersteunen.

Katrien

Maar bij jonge kinderen nemen we de zaken inderdaad minder mee naar het beleidsniveau. Maar wat wel waardevol is, is dat we de kinderen die zich inschrijven vaak niet kennen. Soms ken je ze wel van je eigen begeleidingen maar vaak zijn dat allemaal kinderen die je niet kent. Die voor de

eerste keer naar een ontmoetingsgroep komen. Maar dan zie je ook de naam van de begeleider erbij staan en dan komt de begeleider informeren hoe het met het kindje verliep in de groep. En dan krijg je wel eens bijzondere reacties zoals heeft hij zo goed meegedaan? Meestal is hij zo teruggetrokken. Dan kunnen wij observaties meegeven waaruit blijkt dat het kindje zich wel veilig voelde in de groep. Heel concreet was er eens een kindje gekomen waarvan de begeleidster dacht dat het moeilijk zou worden in de groep. Ik viel toen helemaal uit de lucht want de jongen had keigoed meegedaan. Hij was veel aan het babbelen over de eigen situatie. De begeleidster zei toen, ik begeleid die jongen al drie jaar en die zegt niets. Maar doordat het kindje met andere kinderen in een klein groepje zat waar een kindje vertelde dat het niet bij mama en papa woonde, raakte het jongetje ook aan de praat.

Nele

Wat leert die situatie jullie dan? Want meestal duurt het lang voordat er een vertrouwensband wordt opgebouwd. Wat neem je hieruit mee?

Katrien

Je merkt dat door deze setting kinderen je sneller gaan vertrouwen. Kinderen betekenen soms meer voor elkaar, doen meer voor elkaar dan we soms beseffen.

Er gebeurt soms meer dan enkel ontmoeten, je creëert hierdoor meer dan je zou denken. En dat we niet altijd moeten zoeken naar manieren over hoe gaan we dit inhoudelijk brengen. Ook meer creëert. Dan dat we daar, en dat we daar niet altijd moeten zitten, zoeken naar manieren hoe dat we het inhoudelijke gaan inbrengen. We kunnen hier ook wel een draaitje aan geven.

In dit geval was het kindje dat begonnen was dat hij niet meer bij mama en papa was, een kindje dat ik zelf begeleidde. Dus dat kindje voelde zich al veilig. Maar hij vroeg het wel spontaan aan dat andere jongetje, het onbekende kindje. Ik was zelf helemaal versteld dat dit kon gebeuren en dan leer je wel dat dit het soort momenten zijn waar je het uit moet halen.

Ilse

Het informele is ook heel belangrijk is, hè?

Nele

Ja niet te onderschatten, denk ik voor zo'n kind zijn de leeftijdsgenoten. Niet alleen lotgenoten, maar ook leeftijdsgenoten.

Katrien

Vaak vragen ze zich af of ze op school het enige pleegkind zijn? Hoe vaak krijgen wij niet de vraag, zijn er hier nog pleeg kindjes in het dorp of in de straat of in de in school? Daar mag je niet op antwoorden. Soms wordt dit wel duidelijk tijdens het schooljaar maar we mogen hier niet op antwoorden. Ze willen graag weten of bevestiging dat ze niet alleen zijn.

Nele

Ja en dat is wel mooi, het normaliserende karakter van zo een groep.